

ATMINTINĖ VIEŠŲJŲ UŽRAŠŲ IR REKLAMOS SAVININKAMS

Primename:

1. Tauragės rajono savivaldybės administracijos direktorius 2013 m. lapkričio 26 d. įsakymu Nr. 5-1211 patvirtino Išorinės reklamos įrengimo Tauragės rajono savivaldybėje leidimų išdavimo tvarkos aprašą, kurio 5.8 punkte nurodyta, kad **„projekte reklamos tekstas turi būti suderintas su Tauragės rajono savivaldybės kalbos tvarkytoju“**.

2. Šie teisės aktai reglamentuoja reklamai ir viešiesiems užrašams taikomus reikalavimus:

Lietuvos Respublikos Konstitucijos 14 straipsnis.

Valstybinė kalba – lietuvių kalba.

Lietuvos Respublikos reklamos įstatymas

Nuo 2013 m. rugpjūčio 1 d. įsigaliojus Lietuvos Respublikos reklamos įstatymo pakeitimo įstatymui, reklama apibrėžiama kaip „bet kokia forma ir bet kokiomis priemonėmis skleidžiama informacija, susijusi su asmens ūkine komercine, finansine ar profesine veikla, skatinanti įsigyti prekių ar naudotis paslaugomis, įskaitant nekilnojamojo turto įsigijimą, turtinių teisių ir įsipareigojimų perėmimą“.

Šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad **„rašytiniam ir garsiniam reklamos tekstui taikomi Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo nustatyti reikalavimai“**.

Įstatyme patikslintas **išorinės reklamos apibrėžimas** ir nurodyta:

„Išorinė reklama – reklama, kurios įvairios specialios (stendai, skydai, stulpai, vitrinos ir pan.) ir pritaikytos (pastatų sienos, stogai, laikinieji statiniai, transporto priemonės, oro balionai ir pan.) pateikimo priemonės yra ne patalpose“.

Įstatymo 12 straipsnis papildytas nauju 4 punktu, kuris nustato, kad „išorinė reklama turi būti įrengiama vadovaujantis projektavimą, statybą, kultūros paveldo objektų ir kraštovaizdžio apsaugą, teritorijų planavimą ir **valstybinės kalbos vartojimą reglamentuojančių teisės aktų** nuostatomis, Išorinės reklamos įrengimo taisyklėmis, savivaldybės institucijos patvirtintais išorinės reklamos specialiaisiais planais ar bendraisiais teritorijų planavimo dokumentais ir (ar) juose nustatytais išorinės reklamos įrengimo reglamentais“.

Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo 2, 17, 23 straipsniai.

Lietuvos Respublikos valstybinė kalba yra lietuvių kalba.

Lietuvos Respublikoje viešieji užrašai yra valstybine kalba. Valstybinė kalba privaloma visų Lietuvos Respublikos įmonių, įstaigų ir organizacijų antspauduose, spauduose, dokumentų

blankuose, iškabose, tarnybinių patalpų ir kituose užrašuose, Lietuvos gaminių ir paslaugų pavadinimuose bei aprašuose.

Visi viešieji užrašai turi būti taisyklingi.

Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 91¹, 91² straipsniai.

91¹ str. Valstybinės kalbos nevertojimas.

Valstybinės kalbos nevertojimas įmonių, įstaigų ir organizacijų antspauduose, spauduose, blankuose, iškabose, tarnybinių patalpų ir kituose viešuose užrašuose –

užtraukia baudą įmonių, įstaigų, organizacijų vadovams nuo trijų šimtų iki keturių šimtų litų.

Valstybinės kalbos nevertojimas Lietuvos Respublikos gaminių ir paslaugų pavadinimuose bei jų aprašuose, Lietuvoje parduodamų prekių vartojimo instrukcijose –

užtraukia įspėjimą arba baudą įmonių, įstaigų, organizacijų vadovams arba pareigūnams nuo trijų šimtų iki penkių šimtų litų.

Tokie pat veiksmai, padaryti asmens, bausto administracine nuobauda už šio straipsnio pirmojoje ir antrojoje dalyje numatytus pažeidimus, –

užtraukia baudą nuo šešių šimtų iki aštuonių šimtų litų.

91² str. Valstybinės lietuvių kalbos komisijos nutarimų ir Valstybinės kalbos inspekcijos pareigūnų nurodymų nevykdymas.

Valstybinės lietuvių kalbos komisijos nutarimų valstybinės kalbos vartojimo ir taisyklingumo klausimais bei Valstybinės kalbos inspekcijos pareigūnų nurodymų dėl valstybinės kalbos vartojimo nevykdymas –

užtraukia įspėjimą arba baudą įmonių, įstaigų ir organizacijų vadovams, pareigūnams ar kitiems nutarimų arba nurodymų nevykdantiems asmenims nuo trijų šimtų iki šešių šimtų litų.

Tokie pat veiksmai, padaryti asmens, bausto administracine nuobauda už šio straipsnio pirmojoje dalyje numatytą pažeidimą, –

užtraukia baudą nuo šešių šimtų iki vieno tūkstančio penkių šimtų litų.

Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 5 straipsnio 1 ir 2 punktai.

Gamintojas, pardavėjas, paslaugos teikėjas vartotojams privalo valstybine kalba suteikti Civiliniame kodekse ir kituose teisės aktuose nustatytą informaciją ir teisės aktų nustatyta tvarka ženklinti prekes.

Valstybinė kalba privaloma visuose vartotojams skirtuose viešuosiuose išoriniuose ir vidiniuose prekybos ir paslaugų teikimo vietų užrašuose, įskaitant prekybos ir paslaugų teikimo vietų pavadinimus.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 2.40 straipsnis.

Juridinio asmens pavadinimo sudarymas

1. Juridinio asmens pavadinimas yra sudaromas iš žodžių ar žodžių junginių, vartojamų perkeltine reikšme arba turinčių tiesioginę reikšmę.

2. Juridinio asmens pavadinimas turi būti sudarytas laikantis lietuvių bendrinės kalbos normų ir negali būti sudarytas tik iš tiesioginę veiklos daiktų ar paslaugų rūšį nurodančio bendrinio žodžio (žodžių) arba tik iš vietovardžio, arba tik iš kitokio žodžio, neturinčio skiriamąjo požymio.

3. Juridinio asmens pavadinimas gali būti sudarytas iš raidžių, kurios negali būti suprantamos kaip žodžiai, ir skaitmenų arba jų derinių tik tada, jeigu toks pavadinimas yra nusistovėjęs visuomenėje. Juridinio asmens, susijusio su užsienio juridiniu asmeniu ar kita organizacija, pavadinimas gali būti sudaromas taip, kad jis būtų tapatus ar panašus į juridinio asmens ar kitos organizacijos pavadinimą, jei yra šių sutikimas naudoti pavadinimą.

Parengė

Danutė Šimanauskienė, kalbos tvarkytoja (vyr. specialistė)